Şimdi de Sıra Haremlik Selamlığı İptal Etmeye mi Geldi?!

(Bid'at Davetçisi Ubeydullah Arslan'a Reddiye)

Ebu Muaz el-Çubukâbâdî

Dini konularda fetva vermek Allah'tan korkmayı gerektirir. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur: "**De ki: "Rabbım, ister açığı olsun, ister gizlisi olsun, ancak kötülükleri, günâhı, haksız yere başkaldırmayı, hakkında hiçbir delil indirmediği bir şeyi Allah'a ortak kılmanızı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır**." (A'raf 33)

Ebû Hureyre radıyallahu anh'den: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: "**Kime ilimsiz olarak fetva verilirse onun günahı fetvayı verenin üzerine olur**."[1]

Abdullah b. Amr b. El-Âs radıyallahu anhuma'dan: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i şöyle buyururken işittim:

"**Muhakkak ki Allah ilmi, kullardan çekip almak suretiyle kaldırmaz. Lakin ilmi, âlimlerin canlarını almak suretiyle kaldırır. Geriye bir âlim kalmaz ve insanlar cahilleri önder edinirler. Onlara fetva sorarlar, onlar da**

[1] Ahmed (2/321); Ebû Dâvûd (3/321); İbn Mâce (1/20); el-Elbânî, Mişkâtu'l-Mesâbîh'te (1/52) hasen demiştir.

ilimsiz olarak fetva verirler. Böylece hem kendileri sapar, hem de insanları saptırırlar."[2]

Dinlerini öğrenmek isteyen müslümanların üzerine düşen sorumluluk da, günahları açıkça işleyen fasıklara, Allah'tan korkusu amellerinde ve sözlerine zahir olmayanlara ve bidatçi kimselere başvurmamalarıdır. Nitekim Selef, dininizi kimden aldığınıza dikkat edin uyarısında bulunmuşlardır. Ebû Umeyye el-Lahmî radıyallahu anh'den gelen rivayette Nebî sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

"**Muhakkak ki kıyametin alametlerinden üç tanesinden birisi; ilmin, küçüklerin yanında aranmasıdır.**"[3] Bu hadiste kastedilen küçüklerin bidat ehli olduğu selef tarafından açıklanmıştır.

Allah'ın dini, hatır gönül işi değildir. Hakka muhalif hiçbir tutum hatır gönül kabul etmez. Özellikle bu hakka muhaliflik umuma yayılan bir durum arz ediyorsa bunun umumi olarak reddedilmesi zorunluluk olur. Meselemiz şahıslarla değil, itikad ve görüşlerledir.

Geçtiğimiz yıllarda Şeyh İbn Useymin'in fetvasını eğip bükerek kamerayla çekilen suretleri helal sayan, aksine delilleri iyi bilmesine rağmen Elbani'nin açık bir hatasına tabi olarak kadınların yüzlerini açabileceğini söyleyen, demokrasi havarisi kesilmiş bir fasığı – haşa - "Necaşi'den bile daha salih

[2] Buhârî (100); Muslim (2673).

[3] Taberânî, Mu'cemu'l-Kebîr (22/361); el-Lâlekâî (1/85); Hatîb, Nasîhatu Ehli'l-Hadîs (s.240); el-Elbânî, es-Sahîha'da (695) sahih demiştir.

müslüman” (!) diye niteleyen, ne selefilik iddiasından ne de hevasından vazgeçemeyen birisi[4], bu defa haremlik selamlık uygulamasını tahrif etmeye başlamıştır.

Sorulan soru ve verilen cevap şöyle:

As-salamu alaykum wa rahmatullahi wa barakatuh, Hocam sizce caizmi insanin kayniyla bir yerde beraber olmasi? Yani yalniz olmayacak insan, esim, kaynanam, görümcem bide kaynim olacak ama esim istemiyor. Caiz saniyor. Siz ne diyorsunuz bu konuya? Aynis masada yemek yenilirmi o varkene vede esim yanimdaykene? Cevabiniz icin simdiden Allah razi olsun sizden. Amin

Aleykum Selam Bacım! Tabi siz tesettür içinde ve yanınızda aileniz varsa, birlikte oturmanız da sakınca yoktur… Rasulullah'ın yanına tesettür içinde ashabın zevceleri gelir soru sorar, oturur, dini konuları öğrenirdi. Her sahabi, bir diğer sahabenin eşini hemen hemen tanırdı. Onlar birbirlerini hayırda desteklerdi. Siz bir Otobüse-Uçağa tesettür içinde biniyorsunuz, Peki size çok yabancı bir kimseyle yanyana oturmuyor musunuz? Oturuyorsunuz. Marketlerden tesettür içinde alış veriş yapmıyor musunuz? O halde; -tesettür içinde ve aileniz sizinle birlikte oturduğu müddetçe- kaynınızla oturmanızda sakınca yoktur. Ancak; Eğer eşiniz istemiyorsa, kıskanıyorsa, onunla iyi geçinin, kırmayın, konuşun, delille ikna edin..

Bu fetvada şu aykırılıklar söz konusudur:

1- “Siz tesettür içinde ve yanınızda aileniz varsa birlikte oturmanızda sakınca yoktur” sözünde büyük sakınca vardır.

[4] Bu şahıs Ubeydullah Arslan'dır.

Sahih bir rivayette Enes radıyallahu anh şöyle anlatmıştır: Ömer radıyallahu anh bir gün evine gelince hanımının yanında çarşaflı bir kadın gördü ve onu hür zannerek hemen dışarı çıktı. Tekrar geldiğinde kadın yine oradaydı. Kadın gidene kadar Ömer radıyallahu anh bunu tekrarladı. Eve girince; "Bizimle inatlaşan bu kadın kimdi?" diye sordu. Hanımı; "Ondan sana ne, falan cariyedir." Dedi. Dışarı çıkınca insanlara dedi ki; "Cariyeler efendilerine benzemeye çalışmasın! Onlar çarşaf giyip yüzlerini örterek evli hür kadınlara benzemesinler! Allah Azze ve Celle buyurur ki;

"**Ey Peygamber! Hanımlarına, kızlarına ve müminlerin kadınlarına (bir ihtiyaç için dışarı çıktıkları zaman) dış örtülerini üstlerine almalarını söyle. Onların tanınması ve incitilmemesi için en elverişli olan budur. Allah bağışlayandır, esirgeyendir**."(Ahzab 59)[5]

Bu rivayetten anlaşılacağı üzere, Ömer radıyallahu anh bahsi geçen cariyeyi, çarşaflı olmasından dolayı hür zannetmiş, derhal dışarı çıkmıştır. Şayet kadın çarşaflı ve yüzü örtülü diye onun yanında bulunmak caiz olsaydı tekrar tekrar dışarı çıkmazdı. Ayrıca Zehirli Ok adlı çalışmamda bir kısmını zikrettiğim pek çok rivayette açıkça belirtildiği gibi, erkek raviler, hanım sahabelerden naklettikleri rivayetlerde "perde arkasından dedi ki…" şeklinde ifadeler kullanmışlardır. Dolayısıyle fetva sahibinin: "Sahabeler birbirlerinin hanımlarını görür, tanırlardı" şeklindeki, göle düşse onu bulandıracak sözleri iftiradan ibarettir!

Şu rivayet bunun bir iftira olduğunu ortaya koymaya yeterlidir:

---

[5] **Sahih mevkuf**. Ehadisu İsmail b. Cafer ez-Zuraki (101) İbn Habib el-Gaye ve'n-Nihaye (s.228) muhtasar olarak: Begavi Şerhu's-Sunne (2/438) Ahmed Ahkamun Nisa (103)

Nesâî, Ebû Abdillah Salim Sebelân'dan rivayet ediyor: Âişe radiyallahu anhâ, ona Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem'in nasıl abdest aldığını gösterdi ki, onda şöyle geçmektedir: "Başını tam arkasına kadar bir kere mesh etti. Sonra elini (önce) kulaklarına, sonra da yanaklarına değdirdi." Salim der ki: "Ben Âişe'ye mukâteb (anlaşmalı köle) olarak geldim. Karşımda oturur, benimle konuşurdu (benden gizlenmezdi). Bir gün kendisine şöyle dedim: "Bana bereketle dua et!" "Ne oldu ki?" diye sorunca, "Beni Allah azat etti!" dedim. Şöyle dedi: "Allah bunu senin hakkında mübarek kılsın!" Sonra perdeyi indirdi, o günden sonra onu bir daha göremedim."[6]

Bu rivayette görüldüğü gibi, Salim'in hürlüğüne kavuşması üzerine Aişe radıyallahu anha, perde arkasına geçmiştir. Bu perdeyi kadının ferdî tesettürü olarak yorumlamak ise komik bir iddia olur. Zira Salim, bir daha Aişe radıyallahu anhayı hiç göremediğini açıkça söylemiştir.

2- Fetva sahibi şöyle diyor: "Siz bir Otobüse-Uçağa tesettür içinde biniyorsunuz, Peki size çok yabancı bir kimseyle yanyana oturmuyor musunuz? Oturuyorsunuz. Marketlerden tesettür içinde alış veriş yapmıyor musunuz?"

Bu sözler dinin naslarına teslim olmamış kimselerin felsefelerine benzemektedir. Kötü örneği delil getirmek kadar saçma bir istidlal olamaz. Zira kadınlar ancak zaruret sebebiyle evden dışarı çıkabilirler, zaruret dışında çıkmaları haramdır. Çıkmak zorunda kaldıklarında ise tam bir tesettürle bütün vücutlarını örtmekle emrolunmuşlardır. Ev içinde bulunduklarında ise, zaruret halinde kendilerine tanınan

[6] Nesâî (1/73) Elbani, Sahihu Suneni'n-Nesai (97)

tesettürle çıkma ruhsatı ortadan kalkmakta, kadın ile erkeğin birbirlerini görmelerini engelleyen perde veya duvar arkasına geçmekle emrolunmuşlardır.

Aişe radıyallahu anha'dan; "Sevde radıyallahu anha örtünme emri nazil olduktan sonra bir ihtiyaç için dışarı çıktı. Sevde cüsse bakımından irice bir kadındı. Onu tanıyanlar hemen farkına varırlardı…" hadisi böylece zikrettikten sonra Ömer radıyallahu anh'ın onu ancak cüssesinden dolayı tanıdığından bahseder. Sonra Elbani, "Örtünme emrinden sonra" ibaresi ile ilgili olarak der ki;

"Yani peygamber hanımlarının bizzat perde arkasına geçmeleri emri kastedilmiştir. O da "**Onlardan bir şey istediğinizde perde arkasından isteyin.**."(Ahzab 53) ayetidir. Bu ayet, Buhari ve diğerlerinin rivayet ettiği gibi, Ömer radıyallahu anh'ın sözüne uygun olarak nazil olmuştur; Enes radıyallahu anh'den;

"Ömer radıyallahu anh şöyle dedi; "Rasulullah'a; Ey Allah'ın Rasulü, senin yanına iyi ve kötü kimseler de giriyor. Müminlerin annelerine perde arkasına gizlenmelerini emretsen" dedim. Bunun üzerine hicab ayeti nazil oldu."[7]

Geçen hadis, Ömer radıyallahu anh'ın Sevde radıyallahu anha'yı cüssesinden dolayı tanıdığını gösterir. Yani onun yüzü örtülü idi. Nitekim Aişe radıyallahu anha, onun cüssesi sayesinde tanındığını zikretmiştir. Bu yüzden Ömer radıyallahu anh, onun şahıs olarak tanınmamasını, evinden dışarı

[7] Buhari (8/428)

çıkmamasını arzu etmiş, lakin hikmet sahibi olan şeriat koyucu bu defa ona muvafakat etmemiş, onları zora koşmamıştır…"[8]

"Ümmü Seleme radıyallahu anha dedi ki; "Ebu Seleme'den olan iddetim bittiğinde Rasulullah Sallallahu aleyhi ve sellem bana geldi ve benimle perde arkasından konuştu.."[9]

Elbani diyor ki; "Bu rivayetten anlaşılan o ki, örtünme emri elbiseyle örtünme değil ancak perde veya duvar arkasına geçerek bizzat gizlenmeleridir. Bu, Allah Teâlâ'nın; "**Onlardan bir şey istediğinizde perde arkasından isteyin**" şeklindeki emrine uygundur…"

Nevevî rahimehullah şöyle demiştir: "Bakışı engelleyen şey fitne korkusudur. Şüphesiz fitne (kadın ile erkek arasında) müşterektir. Erkeğin fitneye düşmesinden korkulduğu gibi kadın hakkında da fitneye düşmesinden korkulur"[10]

İbni Mesud radıyallahu anh, kadınların evlerinde vakarla oturmalarını teşvik ederek dedi ki;

"Şüphesiz kadın ancak avrettir. Kadın dışarı çıkmada sakınca görmezse, şeytan bakışları ona çevirtir ve denilir ki; "Sen bir kimseden hoşlanmasan ona uğramazsın." Kadın dış elbisesini giyince ona denilir ki; "Nereye gidiyorsun?" o da; "Hasta ziyaret etmeye veya cenazeye katılmaya ya da mescitte namaz kılmaya" der. Hâlbuki kadın, evinde yaptığı ibadet

[8] Cilbabul Mer'e (s.105-106)
[9] İbni Sa'd (8/90)
[10] Şerhu Sahihi Muslim (10/96)

gibisiyle Rabbine ibadet edemez."[11]

Nitekim "Kadın avrettir" sözü Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem'den merfu olarak da sabit olmuştur.[12]

Allah Azze ve Celle şöyle buyurmuştur: "**Peygamberin eşlerinden bir şey istediğiniz zaman, örtü arkasından isteyin; bu hem sizin kalbleriniz ve hem de onların kalbleri için daha temizdir." (Ahzab 53)**

Kaide: Hüküm, varlığına veya yokluğuna göre ilettin etrafında döner.

İbn Teymiyye rahimehullah şöyle demiştir: "Şehvet söz konusu olmasa dahi bakış fitne kaynağıdır. Fitneye sebep olan herşeyde asıl onun caiz olmamasıdır."[13]

Yine şöyle demiştir: Kim bakışını tekrar ve devam ettirirse ve "Ben şehvetle bakmıyorum" derse yalan söylemiştir. Zira bakıştan dolayı mutlaka kalbinde lezzet oluşur. Ama aniden bakışa gelince, gözünü hemen çevirdiği takdirde affolunur.

Bu görüşü Cerir radıyallahu anh hadisi destekler: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e aniden bakış hakkında sordum, bana hemen gözümü çevirmemi emretti."[14]

Bu emir gayet açıktır. Ali radıyallahu anh rivayeti de böyledir: "Nebi sallallahu aleyhi ve sellem bana şöyle buyurdu:

---

[11] **Sahih.** Taberani (9/185, 294) Heysemi; "Ricali güvenilirdir" dedi. Mecmauz Zevaid (2/35) Münziri; "İsnadı hasendir" dedi. Tergib (1/305) Elbani Sahihu't-Tergib (348) Elbani sahih dedi.

[12] **Sahih**. Tirmizî (1172)

[13] Mecmuu Kutubi ve Resaili İbn Teymiyye (15/415)

[14] **Sahih**. Muslim

“Ey Ali! Bakışına bakış ekleme. Birincisi senin lehine ise de ikincisi lehine değildir.”[15]

Bu hadislerdeki yasağın, dışarıda tesettürlü kadınlara bakmak hakkında olduğu açıktır. Peki ya kadınlara nasıl olsa tesettürlüler diye erkeklerin bakışlarına serbest bırakmanın nasıl bir mantıklı açıklaması olabilir? Böyle bir durumda kadınların erkeklere bakmasını nasıl engellemeyi düşünüyorsunuz?

Ebu Hureyre radıyallahu anh’den: Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

“**Âdemoğluna zinadan nasibi yazılmıştır. Buna muhakkak kavuşur. Gözlerin zinası bakmak, kulakların zinası dinlemek, dilin zinası konuşmak, elin zinası tutmak, ayakların zinası adım atmak, kalbin zinası meyletmek ve temenni etmektir. Cinsel organ bunu ya tasdik eder ya da yalanlar**.”[16]

Zina yalnızca erkeğin işlediği bir günah mıdır? Kadınların gözleri, kulakları, dilleri zinadan masum mudur?

Kadınların dışarı çıktıklarında da erkeklerle karışmaktan sakınmaları gerekir. Otobüste yabancı erkekle yanyana oturan kadının günahı örnek olarak sunulamaz. Sahabeler hacda dahi kadın erkek karışmasına karşı çıkmışlardır:

---

[15] **Hasen**. Ahmed (3/308) Hakim (6/407) el-Elbanî Sahihu’t-Tergib (2/189)

[16] Buhari (6122) ve Müslim (4802) rivayet etmişlerdir. Lafız Müslim’e aittir.

İbrahim en-Nehaî naklediyor; “Ömer radıyallahu anh, erkeklerin kadınlarla beraber tavaf etmesini yasakladı ve bir adamı onlarla beraber görünce onu kamçısıyla dövdü.”[17]

İbni Cürayc, Atâ’dan naklediyor; “İbni Hişam kadınları erkeklerle beraber tavaf etmekten men edince dedi ki;

“Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem’in kadınları erkeklerle beraber tavaf ettiği halde onları bundan nasıl alıkoyarsın?” dedi ki;

“Bunu hicap emrinden önce mi, yoksa sonra mı yapıyorlardı?”

“Ben onlara ancak hicap emrinden sonra yetiştim.”

“Peki, erkeklerle kadınlar nasıl karışıyorlardı?”

“Karışmıyorlardı. Aişe radıyallahu anha erkekler arasına karışmadan, ayrı şekilde tavaf ediyordu.”[18]

Bu haber gösteriyor ki, İslam’ın ilk yıllarında erkekler ile kadınlar karışıp, izdiham içinde tavaf etmiyorlardı.

Sevde radıyallahu anha’ya; “Kız kardeşlerinin yaptığı gibi hac ve umre yapsan olmaz mı?” denilince dedi ki;

“Ben hac ve umre yaptım. Bunun üzerine Allah bana vakarla evde oturmamı emretti.” Ravi der ki;

---

[17] Fakihi Ahbaru Mekke (1/252) Fethul Bari (3/480)

[18] **Sahih maktu.** Buhari (1539) Abdurrazzak (5/66) Beyhaki (5/78) İbni Hacer Tagliku’t-Ta’lik (3/73)

“Allah’a yemin olsun, o cenazesi çıkarılana kadar evinden çıkmadı.”[19]

Azatlı bir cariyesi, Aişe radıyallahu anha’nın yanına girmiş ve demiştir ki; “Ey müminlerin annesi! Beyt’i yedi defa tavaf ettim ve Rükn’ü iki ya da üç kez selamladım.” Aişe radıyallahu anha ona dedi ki;

“Allah sana karşılık vermesin! Allah sana karşılık vermesin! Erkeklerin arasına mı girdin!? Tekbir getirip geçemez miydin?”[20]

Ali b. Ebi Talib radıyallahu anh, kadınlar ile erkeklerin karışmasına karşı çıkarak şöyle demiştir:

“Hiç utanmıyor musunuz? Hiç kıskanmıyor musunuz? Duyduğuma göre kadınlarınız çarşılara çıkıyor ve kalabalığın arasına giriyormuş!” Rüsteh’in rivayetinde: “Kıskanmayanda hayır yoktur” ifadesi de vardır.[21]

---

[19] **Sahih mevkuf**. İbni Sa’d (8/55, 208) Salebi el-Keşfu ve’l-Beyan (8/34) Kurtubi Camiu’l-Ahkami’l-Kur’ân (14/180) Şevkani Fethu’l-Kadir (4/281) Kiyalherasi Ahkamu’l-Kuran (4/62) Cessas Ahkamu’l-Kuran (5/229) Durru’l-Mensur (8/155) İbn Munzir ve Abd b. Humeyd’den.

[20] **Hasen mevkuf**. İmam Şafii Müsned (s.127) el-Ümm (2/172) Beyhaki (5/81) Fakihi Ahbaru Mekke (1/122)

[21] **Hasen**. Ahmed (1/133) İbnül Cevzi Ahkamu’n-Nisa (s.110) Begavi Şerhu’s-Sunne (9/270) İbnu’l-Esir en-Nihaye (3/286) İbn Hacer el-Askalani İtrafu’l-Musnedi’l-Mu’teli (6428) İbn Kudame Şerhu’l-Kebir (8/144) (Rusteh’den naklen: Kenzu’l-Ummal (8735) Hayatus Sahabe (4/16) Kutu’l-Kulub (2/418) Şarani Hukuku’l-Uhuvvet (153) Semerkandi Bustan (880) es-Suyuti er-Ruheybani Metalibu Uli’n-Nehy (15/407) Ahmed Şakir isnadının sahih olduğunu söylemiştir. Musned (2/254-255)

3- Fetva sahibi şöyle diyor: “*O halde; -tesettür içinde ve aileniz sizinle birlikte oturduğu müddetçe- kaynınızla oturmanızda sakınca yoktur.”*

Allah rasulü sallallahu aleyhi ve sellem özellikle kayından sakınmayı emretmişken nasıl Allah’tan korkmadan bu fetvaya cüret edilebiliyor anlamış değilim:

Utbe b. Amir radıyallahu anh’den; Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem buyurdu ki;

"**Sizleri kadınların yanına girmekten sakındırırım**." Ensar’dan biri dedi ki;

"Ya Rasulullah! Kayın (kocanın akrabaları) hakkında ne dersin?" Buyurdu ki;

"**Kayın (kocanın akrabaları) ölüm (gibi kaçınılması gereken bir durum) dur.**"[22]

4- Fetva sahibi şöyle diyor: *“Ancak; Eğer eşiniz istemiyorsa, kıskanıyorsa, onunla iyi geçinin, kırmayın, konuşun, delille ikna edin”*

Eşi istese de istemese de bu Allah’ın emridir. Asıl delillere ikna olup teslim olması gereken fetva sahibinin kendisidir.

---

[22] **Sahih**. Buhari (4934) Müslim (2172) İbn Ebi Şeybe (4/48) Tirmizi (1171) Darimi (2645) Ahmed (4/149, 153) Darimi (2/361) İbn Hibban (12/401) Nesai İşretu’n-Nisa (338) Beyhaki (7/90) Beyhaki Şuab (5437) Taberani (17/277) Deylemi (1551) İbnu Katan Kitabun Nazar (s.198) Tergib (4/195) Makdisi Umdetu’l-Ahkam (306) Fethu’l-Bari (9/330) İbn Cevzi Zadu’l-Mesir (6/34) Rıyazu’s-Salihin (1630) Iraki Tarhu’t-Tesrib (7/39)